

UPPSALA
UNIVERSITET

FRANK BJÖRKLUND

En nutida svensk surrealist

Konstvetenskap B

VT13

Rebecca Pihl

Eva Lindqvist Sandgren

Innehållsförteckning

Frank Björklund.....	s1
Syfte, frågeställning, urval & metod.....	s2
Vad är surrealism?.....	s2
Surrealismen i Sverige.....	s4
Surrealist eller dadaist?.....	s4
Urartning.....	s7
Andemening.....	s10
Sammanfattning.....	s12
Käll- och litteraturförteckning.....	s13

Frank Björklund

Frank Björklund är en svensk surrealistisk konstnär född 1960 i Härnösand. Björklunds främsta inspirationer är det tidiga 1900- talets surrealisterna så som Magritte och Dalí vilket är tydligt i hans bildkonst. Han anser dock själv att Dalí rent tekniskt sett var en bättre konstnär än Magritte, men att Magrittes idévärld är mer intressant.

Björklunds första utställning skedde 1985 (två år efter sin debut) i Östersund efter att ha studerat på Ålsta folkhögskola (Björklund, 2012). Han har alltid haft ett intresse för arkitektur och grafik men sökte till folkhögskolan efter en resa till Istanbul. Han och en vän kom ut från en bar och fick vapen tryckta i ryggarna och fick sedan lämna ifrån sig allt de hade så när som på kläderna de bar. När Björklund kom hem igen och skulle göra militärtjänstgöring så ansökte han om vapenfri tjänst och sökte, efter uppmuntranen från vänner, till Ålsta grafiska folkhögskola (Björklund 13-05-21). Detta har med all säkerhet bidragit till hans samhällskritiska tänkande.

Björklund anser sig själv måla aforismer (Björklund 13-05-21), berättelser som endast består av en mening, och bildernas namn har alltid en betydelse tillsammans med själva verket. De flesta av Björklunds verk är uttryck av kritik gentemot samhället, men kan också vara något ur sitt eget liv och leverne. Dock är alla verk lika fulla av symbolik, både mytologiska och religiösa. Han använder en liknande färgskala som Magritte, det ljusa och lekfulla, men budskapen kan mycket väl vara mörka i sin mening. Man kan inte titta en gång på Björklunds verk och sedan gå vidare. Verken är i sig tolkningar av något annat, men man behöver inte vara expert i symbolik eller surrealism för att kunna ta till sig målningarna. Det är meningen att de ska starta en tankeprocess för att få betraktaren att fundera sig fram till budskapet och ställa egna frågor om samhället (Björklund 13-05-21).

Björklund har även blivit populär i utlandet som både konstnär och illustratör, framför allt i länder där surrealismen har varit djupt rotad, så som Spanien. Huvudreaktionen, bland gallerier, på Björklund är nästan alltid att han har humor i sin konst och inte bryr sig om vad som skall vara modernt utan gör som han själv vill och målar det han vill måla (Landström, 2010). Han erkänner dock att han inte alls ser sig själv som konstnär och blir ofta ihopblandad med galleristerna när han ställer ut (Björklund 2013- 05- 21).

Björklund har hittills aldrig fått en dålig recension och säljer bra tack vare att hans konst är så mångsidig. Den är intressant för den som är skolad i konst men är också passande

till vem som helst eftersom att de också är rent estetiskt tilltalande. Björklund blev även arkitekt och har varit inblandad i flera byggprojekt.

Syfte, frågeställning, urval & metod

Björklund använder sig mycket av historiska konstnärers verk och uttryckssätt för att få fram sina egna budskap, men det kan vara svårt för en betraktare att förstå vad en surrealistisk målning ska förmedla. Speciellt när det kommer till Frank Björklund kan det bli ologiskt då han själv uttalat sig som dadaist och inte surrealist.

Syftet med denna studie kommer vara att definiera konstnären Frank Björklund och ställa dennes konst i kontrast till det tidiga 1900- talets surrealism, då huvudsakligen hans egna främsta idoler Dalí och Magritte. En viktig komponent som kommer att tas upp är också hur Björklund använder sig av symbolik och samspelet mellan konstnären och åskådaren. Vad kan betraktaren missa som konstnären vill förmedla? Genom att ställa några av Björklunds moderna surrealistiska verk mot äldre och liknande verk kan man möjligtvis se en skillnad på Björklunds surrealism och syftet i det. Björklund själv diskuterar gärna sina egna verk och är inte sen med att kontra andras analyser, men utan att ”skriva en på näsan”. Genom att göra bildanalyser och sedan få Björklunds egna tankar om verken via en telefonintervju kan vi få en större förståelse för budskapet i dem, och kanske förstå varför han uttalat sig själv som dadaist och inte surrealist.

Vad är surrealism?

För att kunna analysera Frank Björklunds verk behöver vi först förklara begreppet ”Surrealism” och vad det egentligen innebär, hur det tillkom och varför.

Surrealismen började som ett litterärt uttryckssätt för poeter i 1920- talets Paris. Begreppet skapades av poeten Guillaume Apollinaire tillsammans med André Breton och Louis Aragon som hävdade att syftet med konstnärligt skapande var att öppna upp för det undermedvetna (Farthing red. 2011 ss 426- 427). Surrealismen kan tolkas som en undergrupp, uppkommen ur Dadaismen som bildats i Zürich och som var ett mera nihilistiskt och politiskt uttryckssätt i litteratur och bildkonst men som ändå hade den abstrakta form som kom att bli kännetecken för surrealismen vi känner idag. Surrealisterna fann dadaismens spontana framträdande av verkligheten spännande men eftersom att dadaisterna hade en anti- konst- attityd så drev detta bort surrealismerna till att skapa sitt eget uttryck. Dadaismen och Surrealismen verkade

parallellt under början på 1920- talet men den större publiken fastnade för surrealismens mindre aggressiva bildkonst, mycket tack vare att vissa surrealisterna skapade rubriker runt om i landet och världen på grund av visst överdrivet beteende så som Salvador Dalí.

Mycket av dåtidens surrealism skulle komma ur spontanitet, så som dada gjort, som till exempel Massons sandmåleri där han på måfå smetade lim på en duk eller liknande och sedan kastade sand på den, varpå sanden fastnade och han tolkade över detta till en målning (Bradley 1997 s22). Med hjälp av drömmen eller transen skulle man kunna uppnå något högre i det basiska, välordnade samhället som de ansåg vilade på tre grunder- sex, våld och död (Farthing red. 2011 s 426).

Surrealisterna försatte sig själva i trans med hjälp av droger t.ex. alkohol och andra medel för att kunna se bortom verkligheten och öppna upp det undermedvetna. Man får komma ihåg att inom surrealismen så är symbolism och ikonografi stora stödpelare så det finns alltid en grund till tolkning i verken man analyserar. Man ansåg att transen (eller drogerna) öppnade upp en dörr till det undermedvetna där det fanns en annan mening med tillvaron. I början var det framför allt med hjälp av det skrivna ordet och i dikter som surrealisterna uttryckte sig, men bildkonstens surrealisterna började med spontantecknande under sina transer, så som diktare spontanskrev under sina drogrus, för att sedan avancera till slumpartat måleri. Konstnären påbörjade en målning på måfå för att sedan slumpa sig fram till slutresultatets motiv, ungefär som en poet som skriver stödord för att vid ett senare tillfälle skriva en dikt kring det ordet.

Dagens surrealisterna har en betydligt mer politisk inriktning på sina verk. Vi ser på fotografers uppställningar och ser direkt det samhällskritiska uttrycket, så som till exempel David LaChapelles många verk där hans uttryck med den fotografiska konsten skall väcka en tanke hos betraktaren genom de mest bisarra uppställningar, men som ändå ger en ganska naken tolkning av samhället (LaChapelle.com 2013). Surrealism skulle kunna beskrivas som ett sätt för konstnären att locka betraktaren till att tänka efter. Det är inte bara en bild utan ett sätt att i det abstrakta se bakom det ”organiserade” samhället med hjälp av det undermedvetna. Med hjälp av att förvränga det vardagliga så når man en annan form av förståelse och genom denna förvrängning väcker den mycket mer hos betraktaren än vad ett realistiskt motiv kanske skulle. Istället för att se en bild och tänka: ”Jaha, så tycker han” och sedan hålla med eller säga emot så kommer frågorna ”Vad- och varför?”

Surrealismen i Sverige

Många svenska konstnärer reste till Paris för att utbilda sig under den period då de ”surrealistiska manifesten” utkom och det gick omöjligt att förbigå den nya formen av uttryck som banade väg genom Paris gator. En av de konstnärer som fastnade för denna konstform under sin tid i Paris var Eric Grate som egentligen inte tolkades som surrealist men som helt klart har anammat det abstrakta och lite makabra i konsten. Han hade en roll i den första utställningen av surrealistisk konst i Stockholm 1932 och har på så sätt ansetts som en av introduktörerna till surrealismen i Sverige (Lärkner 2007 s 209).

En grupp som haft stor betydelse för surrealismen i Sverige är såklart Halmstadgruppen. Samtliga hade en grund i kubism och många av de delaktiga hade studerat i Frankrike. Under surrealismens framkomst hade de introducerats till det surrealistiska tänket av GAN. GAN hade också under denna tid börjat röra sig bort från den instängda kubismen även om han aldrig lämnade den riktigt (svensk konsthistoria 1986 ss 425- 426).

Dessa surrealisterna går idag inte att jämföra med till exempel Frank Björklund eftersom det kubiska var djupt rotat i dessa konstnärer och upplevelsen av andra världskriget färgade många av dem på ett sätt som drog deras konst till ett mer dystert uttryck. Det humoristiska som vi ser hos Björklund och hans inspiration Magritte finns inte i Halmstadgruppens konst, utan är mer mörka och ångestladdade än blandade med en drömande atmosfär.

Surrealismen i Sverige kan man beskriva som en ganska så kontrollerad surrealism till skillnad från det som man såg under samma tid i Paris (svensk konsthistoria 1986 s 424)

Surrealist eller dadaist?

Björklund säger att han målar som en surrealist men tänker som en dadaist (Björklund 2013-05- 21) vilket är varför han kallat sig dadaist (konstnärlexikonett amanda 2013- 05- 22).

Som betraktare tolkar vi Björklunds konst som surrealistisk eftersom att den har en drömlig atmosfär. Kompositionen berättar inte för oss på en gång vad budskapet är utan genom att tolka symboliken med en blick inåt mot det undermedvetna skall vi själva resonera oss fram till budskapet. I Sverige har vi definierat surrealism med hjälp av Halmstadgruppen. Den sortens surrealistiska måleri som Björklund arbetar med hamnar då i skuggan av jämförelser med till exempel Sven Jonson, som inte alls hade samma mål med sin konst som Björklund. Jonson sökte lugn och en drömlig harmoni med sina verk (Svensk konsthistoria 1986 s 426) medan Björklund snarare vill ”röra om” i betraktarens medvetenhet, inte söva den.

Björklund ser sig själv som dadaist då han leker med konst i konsten. Han har ett syfte med varje målning han gör och många verk kritiserar det samhälle som vi lever i idag. Varje verk består av sammanhängande symbolik som arbetar tillsammans för att förmedla ett budskap via kompositionen. Verket skall väcka frågor men samtidigt inte skrämja bort betraktaren från att studera konsten och resonera sig fram till budskapet.

Precis som 1920- talets dadaister vill Björklund att vi som betraktare skall öppna ögonen för samhällsproblemen, men istället för att ge en direkt kritik så som *The Art Critic* av Raol Hausmann skapad år 1919- 20 (Blythe & Powers 2006 s 5) använder han sig av surrealismens uttrycksätt där man får leta sig fram till svaret på sitt eget sätt och komma till en egen slutsats. Björklund har dock gemensamt med de tidigare dadaisterna att han arbetar med kompositioner och allt han målar är en medveten sammansättning. Han låter inte slumpen bestämma vad han ska måla.

Björklund förklarar att hans verk har flera ”nivåer”. De första nivåerna är lättförståeliga så som att böcker är en symbolik för kunskap. De mer avancerade nivåerna kan man behöva filosofera över en stund innan man ser sammanhanget i bilden. En av Björklunds målningar, *Vidhängande*, kan uppfattas som en målning med flera ”nivåer” och man kan behöva tänka en lång stund innan budskapet framträder. Målningen visar ett glas vin och runt glaset hänger det bland annat ost och frukt i snören. Vid första anblicken av denna målning säger den oss inte så mycket. Den kan uppfattas som en form av surrealistiskt stilleben, men Björklund ger alltid sina ”stilleben” någon form av rörelse så att det inte går att kalla det för stilleben. Det kan vara en fjäril som lyfter eller, i detta fall, att maten hänger i rep. Namnet på verket ger också betraktaren en knuff i rätt riktning för vad man skall tänka när man betraktar det. Vad menar han med *Vidhängande*? Det är mat som hänger vid vinet men vad är det för mat? Jo, det är sådan som man brukar ha till vin. Björklund förklarar att denna målning faktiskt är en kritik mot den mänskliga girigheten. Vi kan inte bara ta ett glas vin utan vi skall ha något mer till vinet, så som ost. Till osten vill vi också ha bröd och till brödet och osten vill vi ha fikon. På det sättet eskalerar våra habegär från ett simpelt glas vin till en hel middag (Björklund 2013-05- 21). Det är denna samhällskritiska idévärld som definierade dadaismen (Farthing red. 2011 ss 410- 411)

Vidhängande av Frank Björklund, 2012, o.p.d. mått 40x40 cm

Urartning

Urartning av Frank Björklund, 2013, o.p.d Mått 40x30 cm

Detta är en olja på duk och heter "Urartning". Björklund är ganska känd för att använda sig av andra konstnärers uttryckssätt så som Magritte och Dalí men i denna bild blir det extra tydligt då han målat av ett av Alexander Roslins mest kända verk "*Damen med slöja*". Denna bild kan kännas som en modernisering av det gamla. Förutom Roslins dam från 1700- talet så finns den smältande klockan med i bilden som kan representera Dalí men här som att bilden smälter ut ifrån den moderna väckarklockan. I bakgrunden kan vi se böcker var av en har målningens namn halvt synligt och en planta med vad som kan vara knoppar som skall slå ut. Målningen har helt klart Björklunds humoristiska kännetecken men också den ständigt närvarande symboliken. Björklund är mycket duktig på att få fram en färgton som kan uppfattas både som fotografisk och "tecknad", men också på att återge material så som metall och textil.

Denna målning kan uppfattas som en modernisering av det gamla. Böckerna kan vara symbolik för historien som varit och konsten som rinner ur klockan kan tolkas som att den går ur tiden, att det är dags för något nytt. Knopparna i bakgrunden som håller på att slå ut kan

vittna om den nya konsten som tar plats i samhället. Att Björklund använd sig av mjuka blå toner gör att man blir bemött av en lugn stämning och kanske är det meningen för att dämpa åskådarens ångest över att tiden rinner ur våra händer och att konsten som vi känner som samtida lika väl den snart kommer att uppfattas som ”*historisk*” och den konsten vi ser som ”*historik*” glider ännu längre ur tiden.

Björklund själv förklarar denna målning som ett slags manifest mot den moderna ”konsten”, där kända personer säljer konst endast för att de är berömda. Han kallar det ärlig konst och Roslins målning symboliserar den historiska och äkta konsten som rinner bort ur vårt moderna samhälle. Även valet av vilken sorts klocka han använt har ett syfte. Väckarklockan kopplas ihop med att vakna, alltså att vi människor måste vakna upp och inse vad som sker med konsten i dagens samhälle. Böckerna i bilden har den klassiska symboliken som är kunskap och visdom. Detta hänger mycket ihop med Björklunds eget intresse för konsthistoria och de olika teknikerna som användes förr. Han säger att tekniken är viktig och borde spela en större roll än vad ett namn gör men så länge konsten har ett större syfte än endast ekonomiska själ så är den äkta om den förmedlar något, så som den naivistiska konsten (Svensk konsthistoria 1986 ss 415, 417- 419). Växten i bakgrunden har en stor estetisk roll då Björklund ofta kan lägga till olika komponenter för att konstverket skall fungera som en helhet. Han använder sig av färgen röd i varje målning han gör, i detta fall blommorna på plantan. Detta representerar blod. Björklund leker ofta med morbiditeter men döljer dem på ett lekfullt sätt (Björklund 2013- 05- 21).

Budskapet i denna målning kan vara lätt att missa då betraktare oftast tar ett verk för vad det utstrålar vid första anblicken. Detta verk har en mycket ljus kolorit och Björklunds val av Roslins *Damen med slöja* gör att den känns bekant. Även en person utan någon speciell skolning i konsthistoria vet ungefär under vilken epok Roslin levde och kan göra kopplingen till historiens vingslag. Att morbiditeten Björklund vill ha med är aningen gömd i symboler, så som de röda blommorna, gör att betraktaren inte ryggar tillbaka utan snarare njuter av lekfullheten i tavlan. Björklund vill att tavlan skall bjuda in till en dominoeffekt av tankar, och tavlans titel skall vara som en biljett på resan längs den tankekedja som skapas (Björklund 2013- 05- 21).

Användandet av andra konstnärers verk är framträdandet i denna bild på ett sätt som Dalí själv också använde. De båda konstnärerna har den likheten att de använder konst i konsten. Björklund har 7- 10 olika verk som han arbetar utifrån ibland när han vill ha fram något speciellt ur en målning. En del av dessa är Dalís rinnande klockor och grenklykan som

är ett återkommande motiv i Dalís verk. Ett annat motiv som både Björklund och Dalí använt är Venus de Milo. Björklund använder sig dock av Venus de Milo som ett kulturfenomen. Som i hans målning *Presenterad*. Hon står inslagen i presentsnöre för att representera att allt går att sälja, till och med kulturen (Björklund 2013- 05- 21). Dalí har använt Venus de Milo som en symbol för kvinnan, till exempel hans skulptur *Venus with Drawers* där han gjort om henne till en byrå (Gaillemine 2004 s 105). Båda konstnärerna vill förmedla något med sina verk men Dalís Venus är något han skapat utifrån sig själv, medan Björklunds Venus är ännu en samhällskritik.

Andemening

Andemening av Frank Björklund, 2012, O.p.d Mått 60x50 cm

Detta verk är målat i olja på duk och heter *Andemening*. Man lägger märke till Björklunds humoristiska sida när man hör namnet på denna målning som anspelar på anden i bilden. Målningen blir en dubbeltolkning i och med att ordet också svallrar om ett dolt budskap, och som vi vet så har namnet i Björklunds verk alltid en större betydelse än vad man kan tro. Denna målning är väldigt tydligt inspirerad av Magritte, det är även Magritte själv som tittar på oss under sitt karakteristiska plommonstop. Den blå himlen med de gråaktiga molnen i bakgrunden är också något som har varit typiskt för Magritte som Björklund använder sig av i flera av sina verk. Ibland kan det nästan tolkas som att Björklund försöker bevisa att han är överlägsen Magritte i teknik genom att måla samma motiv som sin idol.

Änder är ett återkommande motiv i Björklunds målningar, även växtlighet är något som han använder sig flitigt av. I detta verk är det höstlöv som avbildats och kan symbolisera förändring. Förändring i vad för något? Om vi går tillbaka till verket "Urartad" så kanske vi

skulle kunna dra en parallell med den förändrande konsten, eller kanske menar Björklund att Magritte i sig förändrade konsten och att detta är en hyllning till honom.

Vad anden betyder för Björklund får vi återkomma till senare, men precis som Magritte använder sig Björklund flitigt av djur i sina verk, framför allt fisk och fåglar. Fiskar är även typiskt för Magritte men var kommer änderna in i bilden? Man kan tolka det väldigt enkelt att änder får en extra praktfull dräkt under hösten, och som vi konstaterade nyss har vi höstlöv med i detta verk. Sedan kan man tolka det mer symboliskt och påstå att anden skall vara en annan symbol för den färgstarka mannen Magritte, eller kanske rent ut sagt Björklund själv som står på Magrittes huvud och observerar allt som dennes idol också observerar.

Detta, förklarar Björklund, som ett av sina mer svårtolkade verk då det inte har den lättare symboliken som alla sorters betraktare kan förstå. Namnet ”Andemening” spelar såklart en stor roll med målningen och han vill starta en frågeställning med allt vi ser i den. Vad gör anden på huvudet på Magritte? Han förklarar det som att anden har landat där så som en tanke kan landa inuti huvudet hos en människa och att man måste bevara den tanken innan den, så som fåglar, flyger iväg (Björklund 2013- 05- 21). Björklunds ständigt närvarande växter spelar också sin roll i detta verk. Ibland är de största tankenötterna i Björklunds bilder små och subtila. Det behöver inte sprängas murar varje gång. Bara att det finns vegetation i bilden skvallrar om att det är något vi behöver tänka på. Sedan har vi det röda i löven som symboliserar livet och blodet. Det är ett ständigt närvarande element och bidrar även det till en frågeställning och en fundering, precis som Björklund har menat att det ska bli.

Precis som Magritte så leker Björklund med verkets titel och ger målningen ett liv med hjälp av den. Att använda sig av aforismer är något som Björklund mycket väl kan ha blivit inspirerad av från sin föregångare. Magrittes gouachemålning *The Glass House* (Magritte 1998 s241) är ett verk som är jämförbart med Björklunds *Andemening* då de båda sätter igång en tankeprocess hos betraktaren. Magrittes verk är en mans bakhuvud där mannen tittar på oss genom sitt eget bakhuvud. Detta tillsammans med titeln på verket ger det liv. Man skall inte kasta sten i glashus och man ska se in i sig själv innan man ser på andra.

I Magrittes verk kan man se vad Björklund menar när han sagt att han gillar Magrittes tankemönster men att Dalí var en bättre konstnär. Magrittes penselteknik är ofta slarvig, som att han inte haft tid att vara noga när han målat för att tanken (anden?) snart kommer att flyga iväg. Detta skiljer Björklund från sin idol för han strävar alltid efter att bli bättre och anser att om målningen är klumpigt utförd så kan det bli svårare för betraktaren att ta in budskapet (Björklund 2013- 05-21). Björklund har sedan starten strävat efter att bli bättre i sin teknik

och kunna måla som en annan favorit: Caravaggio. Det kan han idag och anser sig själv som en form av tekniknörd. Detta skiljer Björklund från Magritte, vars konstnärsuttryck inte förändrades speciellt mycket mer när han hittade sitt konstnärliga område. Detta mönster av avbrott i utvecklingen kan man se hos flera surrealisterna. Kanske för att dåtidens surrealisterna saknade det som dagens surrealisterna har, som är medvetenhet i det undermedvetna.

Sammanfattning

Frank Björklund är en mycket politisk person och detta reflekteras i hans konst. Som betraktare kan det vara svårt att förstå en del av konstnärens budskap för att denne själv ibland gör verken mer svårtolkade. Detta är dock inte för att förvirra betraktaren utan snarare för att göra resan till budskapet lite mer spännande. Det är inte meningen att man skall förstå allting men att betraktaren ska börja tänka. Dessa tankar ska i sin tur leda till en frågeställning ur vilken betraktaren kan resonera sig fram till ett budskap. Beroende på vem man är och vilken utgångspunkt man har så kan resultaten bli olika hos varje betraktare men med hjälp av titlar och symbolik så ger Björklund nästan alltid betraktaren en knuff i rätt riktning.

Björklunds verk är mycket samhällskritiska, framför allt när det handlar om modern konst och miljöförstöring. Denna kritik mot samhälle och konst gör att han kan klassas som dadaist i dess mening. Dock är Björklunds konst inte så direkt kritiserande och rå att den uppfattas som dadaistisk. Den fyllda symboliken gör hans verk till en ”skattjakt” efter konstnärens budskap, fast till skillnad från Magritte och Dalí är Björklund vänd utåt mot vårt samhälle med sin konst. Dalí och Magrittes verk är oftast sådana som reflekterar deras egna känslor och undermedvetna tankar. Björklund förmedlar snarare samhällets underton på ett sätt att vi som betraktare får resonera oss fram till den och på så sätt börja ifrågasätta samhället och ibland även våra egna mänskliga begär.

Eftersom att Halmstadgruppen var det främsta surrealistiska sällskap som funnits i Sverige jämförs ofta moderna surrealisterna med dem, men precis som Dalí och Magritte så målade Halmstadgruppens medlemmar utifrån sina egna känslor. Björklund målar på ett sätt som stämmer överrens med surrealismen då han förvrider det vardagliga i en komposition fylld med symbolik. Dock är konstnären bakom verken en samhällskritisk dadaist som driver med konst i konsten och inte gärna kallar sig konstnär alls.

Käll- och litteraturförteckning

Internetkällor

LaChapelle

<http://www.davidlachapelle.com/news/>

Besökte sidan: 2013-05-20

Konstnärlexikon

<http://www.lexikonettamanda.se/show.php?aid=21284>

Besökte sidan: 2013-04-25

Frank Björklund *Art CV*

http://www.ugallery.se/pdf/Frank_eng.pdf

Nedladdad: 2013-04-25

Otrycka källor

Telefonintervju med Frank Björklund 2013-05-21.

Litteraturförteckning

Blythe, Sarah Ganz & Powers, Edward (2006) *Looking at Dada* New York: Museum of modern art

Bradley, Fiona *Surrealism* (1997) London: Tate

Farthing, Stephen (red.) (2011) *Det här är konst* Vol.I Stockholm: Norstedts

Gaillemin, Jean- Louis (2004) *Dalí- The Impresario of Surrealism* London: Thames & Hudson

Landström, Lars *Konsten och skrattet*

<http://allehanda.se/mer/kultur/artiklar/1.1829297-konsten-och-skrattet>

Publicerad: 2010- 02- 20. Besökte sidan: 2013- 05- 10

Lärkner, Bengt (2007) “1900- 1950” *Konst och visuell kultur I Sverige* Krisitanstad: Signum

Svensk konsthistoria (1986) Uddevalla: Signum